

به‌شی خه‌بات کردن و تیکۆشان

(الجهاد) (۳۳۳)

فه‌زئی جهاد کردن و مواهیدان

(۳۳۳) جهاد کردن به نه‌فس و به‌مال و به‌زمان به‌ر ده‌وامه تا پوژی قیامت (۳۳۳)

(۳۳۳) (الجهاد) له (جهد) ه‌وه وه‌رگیراوه، واته : کۆشش کردن ، ده‌وتریت (جهاد) یجَاهِدُ جِهَادًا وَمُجَاهِدَةً . نه‌گه‌ر به‌ه‌موو توانایه‌که‌وه کۆشش بکات وه نار‌ه‌حه‌تی به‌رگری کردن و جه‌نگ کردن له‌گه‌لی دا ه‌ل‌بگریت . وه (جهاد) پی‌ی ناوتریت جیهادیکی راسته‌قینه مه‌گه‌ر ته‌نها بۆ خوابیت و بۆ به‌رز کردنه‌وه‌ی ناوی نه‌و و به‌رز کردنه‌وه‌ی نالای به‌رزی نیسلامه‌تی بیت ، وه بۆ به‌ده‌ست هینانی ره‌زامه‌ندی نه‌وبیت ، جا ه‌ر که‌سیک بۆ به‌ده‌ست هینانی پله‌وپایه‌ی دونیایی بجه‌نگیت یان بۆ ده‌رخستنی نازایه‌تی و چاوه‌ نه‌ترسیتی خوی یا بۆ ه‌ر مه‌به‌ستیکی تری دونیایی نه‌وه هیچ پاداشتیکی بۆ نی‌یه لای خوی گه‌وره له‌به‌ر فه‌مووده‌که‌ی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی‌ رازی بیت) که‌وا فه‌رموی : پی‌اوئیک هات بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جا فه‌رموی : که‌سیک له‌به‌ر ده‌ست که‌وت ده‌جه‌نگیت ، وه که‌سیک له‌به‌ر ناوو شوهره‌ت ده‌جه‌نگیت وه که‌سیک له‌به‌ر نه‌وه‌ی شوینی دیاریت ده‌جه‌نگیت ، جا نه‌مانه کامیان له‌پیناوی خوا دایه ؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : نه‌وه‌ی بجه‌نگیت بۆ نه‌وه‌ی ووشه‌ی خوا به‌رزیتته‌وه نه‌وه له‌پیناوی خوادایه [رواه البخاری 6/رقم/2810] ومسلم (3/1512/1904) وغیرهما .

(۳۳۳) خوای گه‌وره له‌زۆر نایه‌تی قورئان دا فه‌رمان ده‌کات به (جهاد) کردن به نه‌فس و به‌مال له‌وانه خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (التوبة: 41) دا ده‌فه‌رموی : ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته : راپه‌رن بۆ جهاد به‌سووک و قورستانه‌وه ، وه جهاد بکه‌ن له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا به‌مال و گیانتان ، نه‌وه بۆ نیوه چاکتره نه‌گه‌ر بزائن . وه له‌نایه‌تی

وه تیکو شهران (مجاهدین) پله‌یه‌کی زور به‌ریزان هه‌یه لای خوای گه‌وره (□□□)

(38) ی هه‌مان سوره‌ت دا ده‌فه‌رموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ ائْتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ، أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ، ئه‌وه بوچی کاتیک پیتان بووتیت پاپه‌رن له‌پیناوی خوادا خوتان له‌ش قورس ده‌که‌نه‌وه به‌ره‌و زه‌وی ، ئایه به ژیا‌نی دنیا رازی بوونه له‌جیاتی قیامه‌ت ، ده‌بزانن که‌وا خو‌شی و رابواردنی ژیا‌نی دنیا به‌رانبه‌ر قیامه‌ت دا هه‌ر زور که‌مه .

وه فه‌رموده‌یشمان له‌م باره‌یه‌وه زوره ، له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (أنس) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالسَّنْتِكُمْ)) واته : جیهادی کافران و هاوه‌ل بریار ده‌ره‌کان بکه‌ن به‌مال و نه‌فس و زمانتان [رواه ابوداود (2/رقم/2504) والنسائی (رقم/3096) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (3090)].

وه فه‌رموده‌ی زوریش هه‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا جیهاد کردن له‌ ئومه‌ته‌ی ئیسلام دا به‌رده‌وامه تا قیامه‌ت ، له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (جابر بن عبد‌الله) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَيَّ الْحَقَّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، فَيَنْزِلُ عَلَيَّ مِنْ سَمَاءٍ مَاءٌ يَغْتَسِلُونَ بِهِ ، فَمَنْ غَسَلَ بِهِ يَسْتَبْشِرْ بِغَسَلِي ، وَفَمَنْ لَمْ يَغْتَسِلْ بِهِ لَمْ يَسْتَبْشِرْ بِغَسَلِي ، وَفَمَنْ لَمْ يَسْتَبْشِرْ بِغَسَلِي لَمْ يَكُنْ مِنْ أُمَّتِي)) واته : به‌رده‌وام ده‌سته‌یه‌ک له‌ ئومه‌ته‌که‌م ده‌جه‌نگن له‌سه‌ر حه‌قن دیا‌رن تا رۆژی قیامه‌ت ، جا (عیسی بن مریم) دا ده‌به‌زی‌ت و فه‌رمانده‌که‌یان پی‌ی ده‌لی : وه‌ره پی‌ش نو‌ی‌ژی‌مان بکه ، ئه‌ویش ده‌فه‌رموی : نه‌ه ، به‌پاستی ئیوه هه‌ندی‌کتان فه‌رمانده‌ن به‌سه‌ر هه‌ندی‌کی ترتانه‌وه ریزی‌کی خواجه بو‌ئه‌م ئومه‌ته [رواه مسلم (3/رقم/1923) وغیره بروانه السلسله‌ الصحیحة (1960) وصحیح الجامع (7293)].

له‌م باره‌یشه‌وه فه‌رموده‌ زوره له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ جَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا)) واته : هه‌رکه‌سیک باوه‌ری هینا به‌خواو به پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یشی و نو‌ی‌زی کرد و پۆزوی رهمه‌زانی گرت ، ئه‌وه خوای گه‌وره پی‌ویستی کردوه له‌سه‌ر

وه از هیئان له جیهاد کردن مایه سەر شووری و زهلیلیه بۆ موسولمانان (□□□)

خۆی کهوا بیخاته بههشتهوه ، ئیتر جیهادی له پیناوی خوادا کردبیت یان دانشتوبیت لهو زهوییهی که تینیدا له دایک بووه . ووتیان : ئەو مژده بهخه لکی نه دهین؟ فهرموی : ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمْ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدُوسَ ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) واته : بیگومان له بههشت دا سه د پله ههیه خوی گهوره بۆ تیکۆشه ران له پیناوی خۆیدا ئامادهی کردوو ، نینوانی هه ر پلهیه ک بۆ پلهیه کی تر وه کو نینوانی ئاسمان و زهوییه ، جا ئەگه ر داواتان له خوی گهوره کرد ئەوه داوای فیردهوسی لێ بکه ن ، که ناو راستی بههشته و سه ره وهی بههشته ، وه سه ره وهی ئه ویش عه ر شی خوی گهوره یه ، وه له وپوه پروباره کانی بههشت هه لده قولی [رواه البخاری (6/رقم/2790)].

وه فهرموده که ی تری (أَبُو هُرَيْرَةَ) کهوا پینغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموی : ((مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بآيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتَرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : نموونه ی ئەو که سه ی له پیناوی خوی گهوره دا جیهاد ده کات وه کو نموونه ی که سیکه به رۆژ به رۆژوو بیت و به شه ویش شه و نوێزی بکات و قورئان بخوینیت ، تووشی هیچ خوی و ساردیه ک نه بیت له رۆژوو گرتن و نوێژ کردن دا ، تا تیکۆشه ر له پیناوی خوا ده گه رپتته وه [رواه مسلم (3/1498/1878) والترمذی (3/88/1669)].

وه فهرموده که ی (أَسْبُ بْنُ مَالِكٍ) (خوی لێ رازی بیت) کهوا پینغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموی : ((لَعْدُوَّةٌ فِي سَبِيلِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)) واته : ده رچوونیک له پیناوی خوی گهوره بۆ جیهاد کردن یا گه رانه وه یه له جیهاد کردن لای خوی گهوره چاکتره له دنیا و ئه ویشی تیندایه تی [رواه البخاری (6/رقم/2792) ومسلم (3/1499/1880)].

(□□□) له بهر فهرموده که ی خوی گهوره له سه ره تی (التوبة: 39) دا که ده فه رموی : ﴿إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ واته : ئەگه ر پانه په رن بۆ جیهاد کردن له پیناوی خوی گهوره ئەوه خوی گهوره سزایه کی زۆر به ئازارتان ده دات وه ده تانگۆرپیت به که سانیکێ تر وه هیچ زیانیکیش به ئەو ناگه یه نن و خوی گهوره خۆی به سه ر هه موو شتیک دا به توانایه . وه له بهر فهرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خویان لێ رازی بیت) بروانه (پ 192).

وه ئه‌وانه‌ی که له جیهاد کردنی ریگی خوادا ده‌کوژرین و شه‌هید ده‌بن ،
ئه‌وانه به‌مردو ناژمیردین به‌لکو لای خوای په‌روه‌دگاری خوایان ، له
خوش ترین شویندان (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (آل عمران : 169) دا که
ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾
واته : وه هر گیز و امه‌زانن که‌وا ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا کوژراوون مردوون ،
به‌لکو زیندوون له‌لای خوای په‌روه‌دگاریان پوزی ده‌درین . (مَسْرُوق) فه‌رموی :
پرسیارمان له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) کرد ئه‌ویش فه‌رموی : ((أَرْوَاهُمْ فِي أَجْوَابِ طَيْرٍ
خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ مَعْلَقَةٌ بِالْعَرْشِ ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ
الْقَنَادِيلِ . فَاطَّلَعَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ إِطْلَاعَةً فَقَالَ : هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا : أَيُّ شَيْءٍ
نَشْتَهُي ، وَنَحْنُ نَسْرَحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا ، فَفَعَلَ بِهِمْ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، فَلَمَّا
رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا : يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَا حَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى
نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى ، فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرَكُّوْا)) واته :
روحه‌کانیان له‌لاشه‌ی بالنده‌ی سه‌وز دایه (قنديل) یان بو‌ه‌له‌ستراوه به‌عه‌رش‌ی خواوه
، جا ده‌گه‌پیت به‌به‌هشت دا به‌هر شوینیک دا ویستی لی بیت ، پاشان ده‌گه‌پیت‌وه بو
ئه‌و (قنديل)انه ، جا خوای گه‌وره خو‌ده‌رخستنیک خو‌ی بو‌ده‌رخستن و فه‌رموی : ئایه
حه‌ز له هیچ ده‌که‌ن؟ ووتیان : حه‌ز له‌چی بکه‌یند ئیمه به‌ویستی خو‌مان به‌به‌هشت دا
ده‌گه‌پین جا سی ، جار ئه‌مه‌ی له‌گه‌ل دا کردن ، کاتیک که بینیان وازیان لی ناهینریت
که‌وا پرساریان لی نه‌کریت ، ووتیان : ئه‌ی خوایه ده‌مانه‌ویت پو‌حمان بگپیت‌وه بو
لاشه‌کانمان تا له‌پیناوی تو‌دا جاریکی‌تر بکوژرین‌وه ، جا کاتیک که زانی هیچ
پیوستیه‌کیان نیه‌ی وازی لی هینان [رواه مسلم (3/1502/1887) و الترمذی (4/298/4098)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (المَقْدَامُ بْنُ مَعَدٍ يَكْرُبُ) (خوای لی رازی بیت) که پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فه‌رموی : ((لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ : يُعْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ ، وَيُرَى
مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ وَيُوضَعُ عَلَى
رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ ، الْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَيُزَوَّجُ إِثْنَتَيْنِ وَ سَبْعِينَ

حوکمی جیهاد کردن

جیهاد کردن پیویست (فَرَضَ) ی (كَفَايَه) یه (□□□)

زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقْرَبَائِهِ)) واته : شهید شهش تایبته مهندی بؤ هه یه . له گهل یه که م بلوکه خوینی دا له گونا هه کانی ده بوریت وه شوینه که ی پی پیشان ده دریت له به هشت دا وه له سزای ناو گور ده پاریزیت وه له راجه له کاندنه گوره که ی رورزی قیامت ئه مین ده بیت وه تاجی وه قار ده خریته سه ری که هر یاقوتیکی له دنیا وه ویشی تییدایه تی چاکتره وه هفتا و دوو (72) ژنی لی ماره ده کریت له (حُورُ الْعِينِ) ، وه تکا (شَفَاعَةُ) ده کات بؤ هفتا (70) که س له خزم و که س وکاری [رواه الترمذی (1712/106/3) و ابن ماجه (2799/935/2) وهو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2257)].

وه فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : ((الشَّهِيدُ لَا يَجِدُ أَلَمَ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدَكُمْ أَلَمَ الْقَرْصَةِ)) واته : شهید هیچ ههست به نیش و نازاری کوشتن ناکات مه گهر وه کو چون یه کیکتان ههست به نازاری (قَرْصُ) یکه ده که ن [رواه الترمذی (1719/109/3) و ابن ماجه (3802/937/2) والنسائی (36/6) وه حسن صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2260)].

وه (قَرْصُ) پارچه ناسنیکه وه کو پاره و پوولی ناسنی ئه م سه رده مه .
(□□□) له بهر فه رموده که ی خوای گه وره له سوره تی (النساء : 95) دا که ده فه رموی : ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ، فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ واته : بی گومان که سانیک له باوه رداران که به بی هیچ بیانویه کی شه ری ده ستیان له جیهاد کردن هه لگرتوه ، وه له مال دا دانیشتون یه کسان نین له گهل ئه وانه دا که به گیان و مال تیده کوشن له پیناوی خوادا ، به لکو خوای گه وره پله و پایه ی ئه وانه ی تی کوشن به رزتر کرده ته وه به سه ر ئه وانه دا که دانیشتون ، وه خوای گه وره به هه موویان به لینی چاکه ی داوه ... ده بینین خوای گه وره ناگاداری کردوین که

لەسەر موسوڵمانی (پێگەیشتیوی ژیری ئازادی پیاوی به توانا)

تیکۆشەران فەزلیان بۆ هەیه و بەبەرتن وە دانیشتوانیش چاکەیان بۆ هەیه ، جا ئەگەر دانیشتوان فەزلیکیان فەوتانبیئت ئەو بئگومان خراپەیان بۆ هەیه نەک چاکە [بڕوانە تفسیر الطبری (2/345)].

وہ فەرموودە ی تری خوای گەرە لەسورەتی (التوبة :122) دا کہ دەفەرمووی : ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾ واتە : ناگونجی بڕوا داران هەموو بۆ جیهاد کردن راپەڕن . هەرەها لەبەر فەرموودەکە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بڕوانە (پ 658) ، بەلام ئەمە لەکاتیەک دایە ئەگەر ئەوانە ی بەو جیهاد کردنە هەلدەستن بەس بن وە جیهادکە ی پئی راپەڕیئت ، بەلام ئەگەر ئەو ئەنجام نەدرا ئەو دەبیئتە فەرز لەسەر هەموو موسوڵمانان ، وە هەموو شیان پئی تاوانبار دەبن ئەگەر پئی هەلنەسن ، وەک لەمەودوا زیاتر لەسەری دەچین . (إنشاء الله)

(جیهاد پئیویستە لەسەر موسوڵمان چونکە خۆی دژ بە کافران و موشریکان دەکرئی بۆ ئەو ی موسوڵمان ببن .

(لەبەر فەرموودەکە ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) : ((پیشانی پیغەمبەری خوا (ﷺ) درام لەپۆژی (أُحُد) دا ، جا لەوکاتەدا من تەمەنم چوارده (14) سالان بوو ، جا پوخسەتی نەدام بەشدار بيم ، پاشان لەپۆژی (خَنْدَق) دا پیشان درام و تەمەنم پانزده (15) سالان بوو ، جا پوخسەتی پئی دام کەوا بەشدار ی جهنگ بيم)) [رواه البخاری (2664/276/5) ومسلم (1868/490/3) وغیرهما].

(لەبەر فەرموودەکە ی (عَائِشَةَ) (خوای لی پازی بیئت) بڕوانە (پ 107) .
(چونکە کۆیلە مولکی گەرەکە یەتی بەبئی پرسی ئەو ناتوانیئت دەرچیئت بۆ جیهاد

(لەبەر فەرموودەکە ی (عَائِشَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : پوخسەتم خواست لە پیغەمبەری خوا (ﷺ) بۆ ئەو ی لەگەلیان دا دەرچم بۆ جیهاد جا فەرمووی : ((جِهَادُكُنَّ الْحَجُّ)) واتە : جیهاد کردنی ئیوه حەججە [رواه البخاری (6/2875) و رواه غيره ايضا بألفاظ اخرى تقارب هذا المعنى].

وہ لەسێ حالت دا دەبێتە پێویستی (فَرَضَ) ی (عَيْن) ، ئەگەر موسوڵمان چوو بەرەکانی جەنگەو (۳۳۳) و ئەگەر دوژمن هێرشى هینا بۆسەر وولاتیک لەو ولاتانی ئیسلام (۳۳۳) و ئەگەر پێشەوای موسوڵمانان داوا بکات لە موسوڵمانان کەوا راپەڕن بۆ جیهاد . (۳۳۳)

(۳۳۳) ئیتر توانای لاشەیی بێت یان توانای مالى ، لەبەر فەرموودەکەى خۆی گەرە لەسورەتى (التوبه : 91) دا کە دەفەرموی : ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ واتە : هیچ تاوانیک نەبێ لەسەر ئەوانەى لاوازن وە لەسەر ئەوانەىش کە نەخۆشن وە لەسەر ئەوانەىشى کە هیچیان بە دەستەو نەبێ خەرجى بکەن بۆ جیهاد کردن ، لەکاتی دا کەوا ئەوێ لە توانایان دایە درێخى نەکەن لەسەر خستنی ئایینی خوا و سەر خستنی پێغەمبەرە کەیشی .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکەى خۆی گەرە لەسورەتى (الانفال : 45) دا کە دەفەرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا﴾ واتە ئەى ئەو کەسانەى کە باوەرتان هیناوە کاتیک کە پوو بە پوو دەستەبەک دەبنەو لەکاتی جیهاددا ئەو خۆراگر بن . وە لە سورەتى (الانفال : 15) دا دەفەرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ واتە : ئەى ئەوانەى کە باوەرتان هیناوە ئەگەر لەکاتی جیهاددا پوو بە پوو بێ باوەرتان بوونەو ئەو هەرگیز پشتیان تێمەکن .

(۳۳۳) ئەو لەوکاتەدا پێویست (فَرَضَ) ی (عَيْن) ه لەسەر هەموو خەلکی ئەو وولاتە بە پیاو و ئافەرت و گەرەو منالەو . بەرەلستی دوژمنان بکەن ، وە لەسەر موسوڵمانانی وولاتەکانی تریش پێویست دەبێت کەوا بچنە یارمەتى دانى براکانیانەو ، هەر کەسێک بە پێى توانای خۆى و بە پێى پێویست .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بێت) کەوا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموی : ((لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَاثْبُرُوا)) واتە : دواى رزگار کردنی مەككە ئیتر كۆچ کردن نەما بەلكو جیهاد کردن ونیەت پاكییه ،

شیوازی جیهاد کردن (آداب الجهاد)

دهبیت پییشهوا کاتیک سوپایهک رهوانه دهکات بو جیهاد کردن پاش
 ناوی خوای گهوره هینان ناموزگارییان بکات کهوا نیهتهکانیان پاک
 بکهنهوه بو خوا (۱۱۱)

وه نهگهرداواتان لی کرا کهوا راپهپن بو جیهاد نهوه راپهپن [رواه البخاری (6/رقم/2783)
 ومسلم (6/986/1353)].

(۱۱۱) له بهر فهرموده کهی (بُریدة) (خوای لی رازی بیت) کهوا فهرموی :
 ((پیغمبری خوا (ﷺ) نهگهرد فرماندهیهکی له سهر سوپایهک یان (سریه) یهک دابنایه
 وهسیهتی به فرمانده که دهکرد به تاییهتی به وه تهقوای خوای گهورهی هه بیت ، وه
 بهوانهیشی که له گه لیدان له موسولمانان به چاکه پاشان دهیفه رموو : ((أَغْرُوا بِسْمِ اللَّهِ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ ، أَعْرُوا وَلَاتَغْلُوا وَلَا تَعْدُوا وَلَا تَمْتَلُوا وَلَا تَقْتُلُوا
 وَلِيدًا ، فَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خَلَالٍ ، فَأَيُّهُمْ مَا أَجَابُوكَ
 فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفِّ عَنْهُمْ ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفِّ
 عَنْهُمْ ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوُلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا
 ذَلِكَ فَلَهُمْ مَالُ الْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ
 يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَلَا يَكُونُ لَهُمْ مِنَ الْعَنِيمَةِ وَالْفِيءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا
 فَسَلِّمِ الْجَزِيَّةَ فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفِّ عَنْهُمْ فَإِنْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ
 وَقَاتِلْهُمْ)) واته : غهزا بکهن به ناوی خواوه ، له پیناوی خوادا بجهنگن له گهل نه وه دا که
 کوفر به خوا دهکات ، غهزا بکهن و له دهست کهوت دهرمه کهن تا دابهش دهکریت ، وه
 ناپاکی (غدر) مه کهن و لووت و گوئی کهس (تمثیل) مه کهن ، وه منال مه کوژن وه نهگهرد
 گهیشتی به دوژمنه کهت له هاوهل بریار دهره کان (مُشْرِك) هکان نهوه بانگیان بکه بو سی
 خال ، جا نهگهرد وه لامیان دایته وه نهوه لییان وهریگره ووازیان لی بینه ، بانگیان بکه بو
 نیسلام ، جا نهگهرد وه لامیان دایته وه نهوه لییان وهریگره ووازیان لی بینه ، پاشان

و گوی پاپیہ لی تہ اوای فہرماندہ کہیان بکہن تہنہا لہ بی فہرمانی خوای
گہوردہ نہ بیئت ^(۱۱۱) وہ ناموزگاری فہرماندہیش بکات کہوا پراویژیان پی
بکات وہ بیانپاریزیت لہ حہرام ^(۱۱۱)

بانگیان بکہ بؤ تہ وہی خوایان بگواستنہ وہ لہ وولاتی خوایانہ وہ بؤ وولاتی کؤچہران
(المہاجرین) وہ پییان پابگہیہ نہ تہ گہر تہ وہ بکہن تہ وہ تہ وہیان بؤ ہہیہ کہ بؤ کؤچہران
ہہیہ وہ تہ وہوشیان لہ سہرہ کہ لہ سہر تہ وانہ ، جا تہ گہر پازی نہ بوون لہ وولاتی
خوایانہ وہ بار بکہن تہ وہ پییان پابگہیہ نہ کہوا تہ وان وہ کو موسولمانہ دہشتہ کیکانن ،
تہ و حوکمہی خوایان بہ سہردا جی بہ جی دہ کریت کہ بہ سہر باوہرداران دا جی بہ جی
دہ کریت ، وہ ہیچ لہ دہست کہوت و (قیء) یان بؤ نییہ ، مہ گہر لہ جیہادہ کہ دا بہش دار
بین لہ گہل موسولمانان دا ، وہ تہ گہر تہ وان پازی نہ بوون تہ وہ داوای سہرانہ (الجزیة) یان
لی بکہ ، جا تہ گہر پازی نہ بوون تہ وہ داوای یارمہ تی لہ خوا بکہ بہ سہریان دا و لہ گہ لیان
دا بجنہ گہ [رواہ مسلم (1731/1356/3) والترمدی (1429/431/2) مختصراً] .

^(۱۱۱) لہ بہر فہرموودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (النساء: 59) دا کہ
دہ فہرموی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واتہ : گوی پاپیہ لی
فہرمانہ کانی خواو پیغہ مہر و تہ وانہ یشی خواون فہرمانن لہ خوٹان - لہ باوہر داران -
بکہن ، وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کہوا پیغہ مہری خوا
(﴿مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعْصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ
الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعْصِي الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي﴾) واتہ : ہر کہ سیک گوی پاپیہ لی
من بیئت تہ و گوی پاپیہ لی خوای گہورہی کردوہ وہ ہر کہ سیکیش بی گوی من بکات
تہ وہ بی گوی خوای گہورہی کردوہ ، وہ ہر کہ سیک گوی پاپیہ لی فہرماندہی موسلمانان
بکات تہ وہ گوی پاپیہ لی منی کردوہ وہ ہر کہ سیکیش بی گوی فہرماندہ بکات تہ وہ
بی گوی منی کردوہ [رواہ البخاری (13/رقم/7137) ومسلم (1835/1466/3) وغیرہما] .

وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (علی) (خوای لی پازی بیئت) کہوا پیغہ مہری خوا (﴿مَنْ
فہرموی: (﴿لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِلَّا طَاعَةُ فِي مَعْرُوفٍ﴾) واتہ : گوی پاپیہ لی ہیچ
کہ سیک ناکریت لہ بی فہرمانی خوادا بہ لکو گوی پاپیہ لی لہ چاکہ کردن دایہ [رواہ البخاری
(8/رقم/4340) ومسلم (1840/469/3)] .

^(۱۱۱) لہ بہر فہرموودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (آل عمران: 159) دا کہوا
دہ فہرموی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ واتہ : تہی - پیغہ مہری خوا - پراویژیان پی بکہ

وه دروسته پیشه‌وا نه‌گهر ویستی غه‌زا کردنی شوینیکی هه‌بوو له‌سوپاکه‌ی بیشاریته‌وه (۱۱۱) وه چاویش (عین) له‌پیشه‌وه ره‌وانه بکات

له‌کار و فه‌رمانه‌کانت دا . ده‌ی که له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا پیویست بووه پوویژ به موسولمانان بکات ، نه‌وه له‌سه‌ر که‌سانی تر پیویست تره وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خو‌ی پوویژئی کردوه وه‌ک له‌فه‌رموده‌که‌ی (انس) دا هاتووه . بروانه [صحیح مسلم 1779/1403/3] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی‌ پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : ((اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَنَشَقُّ عَلَيْهِمْ فَانْشَقُّ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَارْفُقْ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ)) واته : نه‌ی خوایه هه‌رکه‌سی له‌نومه‌ته‌که‌م بوو به‌سه‌ر په‌رشت کاری کاریک جا گرانی کرد له‌سه‌ریان و نازاری دان ، خوایه تویش له‌سه‌ری گران بکه‌و نازاری بده ، وه هه‌رکه‌سیکیش نه‌گهر بوو به‌سه‌ر په‌رشتکاری موسولمانان و له‌سه‌ری سووک کردن و به‌زه‌یی پییان دا هاتوه نه‌وه تویش له‌سه‌ری سووک بکه‌و به‌زه‌ییت پیدایته‌وه [رواه مسلم 1828/1458/3] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبي بن كعب) (خوای لی‌ پازی بی‌ت) که‌تیدایا هاتوه : ((که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گهر ویستی غه‌زا کردنی شوینیکی هه‌بوایه ده‌یشارده‌وه ووای پیشان ده‌دا که‌نه‌و ویستی شوینیکی تری هه‌یه)) [رواه البخاری 8/رقم/4418] و مسلم 2769/2120/4] .

تاوێه کو هه‌وایی دوژمنانی بزانیٓت (□□□) وه پێویسته فرمانده سوپاکه‌ی رێک بخت و کاری هه‌موویان دیاری بکات پێش چوونه ناوی مه‌یدانی جه‌نگه‌وه (□□□) وه فیڵ و درۆ کردنیش به‌رانبه‌ر دوژمنان دروسته له‌کاتی جه‌نگ دا (□□□) وه پێش ده‌ست پێ کردنی جه‌نگ پێویسته دوژمن بانگ بکریٓت بۆلای سی

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خَوای لى پازى بیٓت) که‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) له‌رۆژى (خُنْدَق) دا داواى له‌خه‌لکى کرد که‌وا کى ده‌چیت هه‌وایی دوژمنى بۆ بینیته‌وه ، جا (الرُّبَیْرِ) خۆى هه‌لبژارد ، پاشان داواى لى کردنه‌وه ، جاهه‌ر (الرُّبَیْرِ) خۆى هه‌لبژارد هه‌وه ، پاشان جارێکى تر داواى لى کردنه‌وه هه‌ر (الرُّبَیْرِ) خۆى هه‌لبژارد ، جا پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموى ((لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٍّ وَحَوَارِيٍّ الرُّبَیْرِ)) واته : هه‌موو پێغه‌مبه‌رى یارمه‌تى ده‌رى هه‌بوه ، جا یارمه‌تى ده‌رى منیش (رُبَیْرِ) ه [رواه البخارى 7/رقم/4113] ومسلم (4/1879/2415).

(□□□) چونکه پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) بۆ هه‌موو جه‌نگێک سوپای خۆى رێک ده‌خست و ئالاکانى دیاری ده‌کرد [بروانه صحیح البخارى (8/رقم/4043 ، 3984 ، 3985) وسنن ابى داود (3/رقم/2592 ، 2663) وسنن الترمذی (4/1679/1954) وسنن ابن ماجه (2/2817/941) وسنن النسائى (5/2866/200)].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خَوایان لى پازى بیٓت) که‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموى : ((الْحَرْبُ خُدَعَةٌ)) واته : جه‌نگ فیڵ کردنه [رواه البخارى (6/رقم/3030) ومسلم (3/1739/1361)].

ئیمامى (النَّوَوِي) ده‌فه‌رموى : زانایان (إِتِّفَاق) یان کردوه له‌سه‌ر دروست بوونی فیڵ کردن و خه‌له‌تاندى کافران له‌ جه‌نگ دا هه‌رچۆن بۆت بکریٓت ، ته‌نها مه‌گه‌ر هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌یمان و به‌لینى تیدا بیٓت - ئه‌وه دروست نیه - [بروانه شرح صحیح مسلم (12/45)].

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمُّ كَلْبُومٍ بِنْتُ عُقَبَةَ) (خَوای لى پازى بیٓت) که‌وا فه‌رموى : ((نه‌مبیس‌توه پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) پوخسه‌ت به‌ هیه‌چ درۆیه‌ک بدات له‌وه‌ی خه‌لکى ده‌یڵین مه‌گه‌ر له‌جه‌نگ دا ، وه بۆ چاککردنه‌وه‌ی نیوان خه‌لکى ، وه قسه‌ کردنى پیاو

شت : یان موسولمان بوون یان سهرانه دان یان جهنگ کردن (۳۳۳) وه (۳۳۳)
 حهرامه کوشتنی ئافرهت و مندال و پیری پهککهوتوو مهگهر زور پیویست بیئت (۳۳۳)
 وه ههروهها حهرامه سوتاندنی کهسیک به ئاگر (۳۳۳) وه ههروهها تیک دانی
 دهم و چاو (لووت و گوئی برین) . (۳۳۳)

لهگه لّ خیزانه که ی دا و ئافره تیش لهگه لّ پیاو ه که ی دا)) [رواه مسلم (4/2605/2011) وکذک
 البخاری (5/2692) و غیرهما] .

(۳۳۳) له بهر فهرموو ده که ی (بُریدة) بروانه (پ 671) .

(۳۳۳) له بهر فهرموو ده که ی (بُریدة) و (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) بروانه
 (پ 671) زانایان فهرموویانه : ((دروست نییه کوشتنی ئافرهت و مندال مهگهر زور
 پیویست بیئت وه که ئه وه ی دورنمان بیانکه نه سهنگهر یان وه کو ئه و ئافرهت و مندالانه
 خوایان له جهنگ دابن و بجهنگن ، له بهر فهرموو ده که ی (عِکْرِمَةَ) که وا : ((پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) له پوژی (حُنَیْن) دا به لای ئافره تیک دا تیپه پ بوو کوژرا بوو ، جا فهرموی : کی
 ئه مه ی کوشتوو ه ؟ پیاوئیک له موسولمانان ووتی : من ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهست
 گیرم کردو خستمه پشتی خوم ، کاتیک بینی ئیمه توشی راکردن بووین ، په لاماری
 شمشیره که ی دام بو ئه وه ی بمکوژیت ، بویه منیش کوشتم ، پیغه مبهری خوا (ﷺ)
 به خراپه ی نه گرت له سه ری)) [رواه ابوداود (1/رقم/333) فی المراسیل ووصله الطبرانی فی الکبیر ، وقال :
 الشیخ شعیب أرناؤوط : رجاله ثقات ، رجال الشیخین] .

(۳۳۳) له بهر فهرموو ده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فهرموی
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) په وانه ی کردین لهگه لّ (سَرِيَّة) یه که دا ، جا فهرموی : ((إِنْ
 وَجَدْتُمْ فَلًا وَفُلَانًا فَأَحْرِقُوهُمَا بِالنَّارِ)) واته : ئه گهر فلانه کهس و فلانه کهستان
 بینیه وه ئه وه ، به ئاگر بیانسوتینن . پاشان کاتیک ویستمان ده ربچین ، پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) فهرموی : ((إِنِّي أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرِقُوا فَلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ ، وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا
 إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَأَقْتُلُوهُمَا)) واته : من فهرمانم پی کردن که وا فلانه کهس و
 فلانه کهس به ئاگر بسوتینن ، وه ئاگریش له خوا زیاتر کهس سزای پی نادات ، جا ئه گهر
 بینیاننانه وه ئه وه بیانکوژن [رواه البخاری (6/رقم/3016)] .

حوکمی دیل (الأسیر)

ئەگەر کافران بەدیل گیران ئەو دەو بەشن : بەشیکیان هەر بەدیل بگیریئت یەكسەر دەبنە كۆیلە ئەوانەیش ئافرەت و مندالەکانیانە (۳۳۳) وە بەشەكەیتریان یەكسەر نابنە كۆیلە ، ئەوانەیش پیاوہ پئیگەیشتووہکانیانە ، كە پئیشەوای موسولمانان بەپئی بەرژەوہندی موسولمانان یەكێك لە چوار شتیان پئی دەكات یان كوشتن (۳۳۳) یان كۆیلە كردن (۳۳۳) یان بەردانیان بە بی بەرانبەر و مننەت كردن بەسەر یان دا (۳۳۳) یان بە بەرانبەر ئیتر پارە وەرگرتن بیئت یان دیلی موسولمانان بیئت (۳۳۳)

(۳۳۳) لووت و گوئی كردن (المثلة) دروست نییە لەبەر فەرموودەكەسی (بُرَيْدَةَ) بروانە (پ 671) .

(۳۳۳) چونكە پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئافرەت و مندال كە بەدیل دەگیران دابەشی دەكردن بەسەر موسولمانان دا ، وەكو چۆن پارەو مائی دەست كەوتی دابەش دەكرد [بروانە صحیح البخاری كتاب المغازی / حدیث رقم (4028 ، 4121 ، 4318 ، 4319) وَمَسْنَدُ أَحْمَد (326/4 ، 327) وسنن ابی داود (2/ قم / 2693)].

(۳۳۳) چونكە (بَنِي قُرَيْظَةَ) كاتیك دابەزینە سەر حوكمی (سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ) خوای لی پازی بیئت (سَعْدُ) برپاری دا كەوا پیاوہکانیان بكوژریئت و ژن و مندال و مال و پارەکانیشیان دا بەش بكریئتە سەر موسولمانان دا ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) پئی فەرموو ((بە حوكمی خوا حوكمت دا بەسەریان دا)) [بروانە صحیح البخاری / كتاب المغازی حدیث رقم (4028 ، 4121 ، 4122) ومسلم (3/ 1387/1766 ، 1768)].

(۳۳۳) چونكە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دیلەکانی (بَنِي مُصْطَلِق) و (هَوَازَن) ی كرده كۆیلە بەلام لەوہی (هَوَازَن) دا پیغەمبەری خوا (ﷺ) خوئی لای موسولمانان تكا (شَفَاعَةَ) ی بو كردن كەوا ئازادیان بكن كاتیك كە (وَفْد) یکیان هات و موسولمان بوون .

ده ست که وتی جهنگ (الغنیمه)

هەر موسولمانیک له مهیدانی جهنگ دا کافرک بکوژیت ئه وه هه رچی پی بییت بو خویه تی (۱۱۱) پاشان ده ست که وته کان دابهش ده کریت و

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سوره تی (محمد: 4) دا که ده فه رموی : ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخْتُهُمْ فَأَشْدُوا الِوَتَاقَ فَإِمَّا مِمَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾ واته : جا ئه گه ره له کاتی جهنگ دا پووبه پووی کافران بونه وه ئه وه بدهن له ملیان تا به ته واوه تی تیکیان ده شکینن ، جا دیله کانیان توند بیه ستنه وه ، پاشان یان مننه تیان به سه ردا بکه ن و به ریان بدهن به بی به رانبه ر وه یان به ریه رانبه ر به ریان بدهن تا کوتای بی به جهنگه که دیت .
وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) مننه تی به سه ر (أَبُو الْعَاصِ بْنِ الرَّيِّحِ) دا کرد که پی او ی (زینب) ی کچی بو ، [رواه احمد (376/6) وابوداود (2/رقم/2692) وسنده صحیح بپوانه الفتح الریانی (100/14)].

وه هه روه ها مننه تیشی به سه ر (نُمامة بن أثال) ی گه وره ی (أهل الیمامة) دا کرد وه به بی به رانبه ر به ری دا . له پاشان خوی گه پرایه وه و موسولمان بوو [رواه البخاری (8/رقم/4372) ومسلم (کتاب الجهاد والسریر / رقم (1764) وغیرهما] .

(۱۱۱) چونکه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دیله کانی (بدر) ی به پاره به ردا ، بپوانه [البخاری (8/رقم/4018) ومسلم رقم (1763) وسنن ابی داود (2/2691) ومجمع الزوائد للهیثمی (6/90)] .
وه (سریه) یه کیش له موسولمانان چه ند دیلیکیان گرتبوو ئا فره تیکیانیش له گه ل دابوو له (بنی فزارة) جا پیغه مبه ری خوا ره وانه ی کردوووه بولای خه لکی (مکه) بو ئه وه ی بیانگوریته وه به چه ند که سیک له موسولمانان که دیل کرابوون له لای خه لکی (مکه) [رواه مسلم (رقم/1755)] .

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (أبو قتادة) (خوی لی رازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ، فَلَهُ سَلْبُهُ)) واته : هه رکه سیک

ده کریته پینج به شهوه به شیکی بی شهوا دابهشی دهکات به و پی یه کی که
 خوی گه وره دیاری کردوه (۳۳۳) وه چوار به شه که ی تریشی دابهش
 ده کریته سهر نه وانهدا که به شداری جهنگه کیان کردوه بو پیاده (سه م یك
 و بو سواریش سی (سه م) - (سه م) یك بو خوی و دوو (سه م) یش بو
 ولاخه کی - (۳۳۳) وه نه وه ی به شی پی ددریت ده بیت پی او یکی

که سیک بکوژیت ، به لگه ی هه بیت له سه ری ، نه وه چی پییه بو خویته ی ارواه البخاری
 (6/رقم/3142) ومسلم (3/1370/1751) وغیرهما] .

(۳۳۳) له بهر فه رموده کی خوی گه وره له سوره تی (الانفال : 41) دا که
 ده فه رموی : ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ واته : وه بزنان که وا هه رشتیک ده ستان ده که ویته
 نه وه پینج یه کی بو خوییه و بو پیغه مبه ر و بو خزمان و هه تیوان و که م ده ستان و
 پیوارانه . جا زانایان (إتفاق) یان کردوه که وا ده ست که وتی جهنگ ده کریته پینج
 به شه وه ، جا پینج یه کی بو نه وانیه که قورئان باسی کردوه ، چواریه شه که ی تریشی
 بو نه و جهنگا وره رانه یه که به شداری شه ره که یان کردوه ، وه فه رموده ی خوی گه وره
 ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ زوریه ی زانایان ووتویانه باس کردنی خوی گه وره له نیوانیاند ا هه ریو
 پیروزی و (تبرک) ه و دانه پالی نه م پاره یه بولای خوی گه وره له بهر شه ره فی نه و
 پاره یه یه ، پاش نه وه ی که هه موو پینج یه که که کی داوه پالی خوی ، نه و شوینانه ییشی
 روون کردوه ته وه که ده بیت تییدا خه رج بکریته .

(۳۳۳) له بهر فه رموده کی (إبن عمر) (خویان لی رازی بیت) که وا فه رموی :
 ((پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له روژی (خیب) دا ده ست که وتی دابهش کرد بو نه سپ دوو
 (سه م) و بو پیادهش (سه م یك)) . جا (نافع) روونی کرده وه وه فه رموی : نه گه ر پی او
 نه سپی بیت نه وه سی (سه م) ی بو هه یه ، وه نه گه ر نه سپیشی پی نه بیت نه وه (سه م) یکی
 بو هه یه [رواه البخاری (7/رقم/4228) ومسلم (3/1762/383) وغیرهما] وفی روایه ابن ماجه
 (2/2854/952/2) [(که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له روژی (خیب) دا ده ست که وتی دابهش

پی‌گه‌یشتوو بیّت ، نئیر جیاوازی ذی‌یه له‌وه‌دا . ئە‌گەر به‌هیز بیّت یان لاوازییّت جه‌نگی کرد بیّت یان نه ^(۳۳۳) به‌لام ئافرەت و کۆیله ئە‌گەر به‌شداریان کرد ئە‌وه ته‌نها به‌خششیان پی دەدریّت ^(۳۳۳) وه دروسته که‌وا

کرد بۆ سوار سی (سَهْم) دووی بۆ ئە‌سپه‌که و (سَهْم) یکیشی بۆ پیاوه‌که . [وهو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2303)] .

وه له‌بەر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاس) که‌وا فه‌رمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) به‌سوار سی (سَهْم) ی دا و به‌پیاده‌یش (سَهْم) یك [رواه البیهقی (293/6) وهو حدیث صحیح بروانه الإرواء (1227)] .

^(۳۳۳) عن (مُصْعَبُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیّت) فه‌رمووی : (سَعْد) (خوای لی پازی بیّت) وای بینی که‌وا فه‌زل دارتره‌به‌سه‌ر ئە‌واندا که‌له ئە‌وه که‌متر جه‌نگیان کردووه – و ده‌بیّت له‌ده‌ست که‌وتیش دا له‌وان زۆرتری پی بدریّت – جا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رمووی : ((هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفَاتِكُمْ)) واته : ئایه ئیوه سه‌ر ده‌خرین و پۆزی ده‌درین مه‌گەر به‌لاوازه‌کانتانه‌وه [رواه البخاری (6/رقم/2896) والنسائی (3178/45/6)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی پازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) ده‌ست که‌وته‌کانی (بَدْر)ی دابه‌ش کرد به‌یه‌کسانی پاش ئە‌وه‌ی پویه‌پو بونه‌وه‌وه ده‌مه‌قاله‌ پووی دا له‌نیوان ئە‌وه‌ی جه‌نگی کردووه‌وه ئە‌وه‌ی جه‌نگی نه‌کردووه ، و دابه‌زینی فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره : ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ [رواه ابوداود (3/رقم/2737) والمستدرک (131/2) وصححه ابو الفتح فی الاقتراح علی شرط البخاری بروانه فتح الغفار (376/2) وقال محمد صبحی حلاق فی تخریجه للروضه الندیة بأنه حدیث صحیح] .

(الشیخ أحمد معروف) (په‌حمه‌تی خوای لی بیّت) ده‌فه‌رمووی : (وه ئە‌وه که‌سه‌ی که‌فه‌رمانده‌ خۆی په‌وانه‌ی شوینیکی بکات له‌بەر به‌رژه‌وه‌ندی سوپاکه‌ وه‌ک (بَرید) و (طَلِيعَة) و (جَاسُوس) هه‌موویان (سَهْم) یان پی دەدریّت ئە‌گەر به‌شداریان جه‌نگه‌که‌ش نه‌که‌ن وه‌کو به‌ (عُثْمَان) درا له‌پۆزی (بَدْر) دا)) بروانه [حجة الله البالغة (176/2)] .

^(۳۳۳) له‌بەر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی پازی بیّت) که‌وا (نَجْدَةُ بْنُ عَامِرِ الْحَرُورِيِّ) چه‌ند پرسیاریکی لی کرد ، یه‌کێک له‌وانه ئایه کۆیله‌وه ئافرەت ئاماده‌ی ده‌ست که‌وت ده‌بن ؟ ئایه هه‌چ به‌شیان پی دەدریّت ؟ جا ئە‌ویش له‌وه‌لامی‌دا فه‌رمووی :

پیش‌هوا بُو هندیك له سوپاکه ، هندیك له دستک‌وته‌کانیان به‌تالانی
بداته خویان جگه له‌وبه‌ششیان که له‌گه‌ل سوپادا پییان ددریت (۳۳۳) وه
بوشی هیه به‌شیک بُو دل راگیراوان دابنیت ئەگەر به‌باشی زانی (۳۳۳) وه

((هیچ به‌شیکی دیاریان نییه مه‌گەر هەر ته‌نها به‌خششیکیان پی بدریت .....)) [رواه مسلم
1812/1445/3].

وه له (لفظ) یکی‌تردا فه‌رموی : ((پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئافره‌تانی له‌گه‌ل خویاندا
ده‌برد بُو غه‌زا ، جا تیماری بریندارانیان ده‌کرد وه له‌ده‌ست که‌وت به‌خششیان پی ده‌درا
، به‌لام به‌شی تایبته (سَهْم) ئه‌وه بُو یانیان دا نه‌ئه‌نا)) [رواه مسلم 1812/1444/3].
وه فه‌رموده‌که‌ی (عُمَيْرِی مه‌ولای (أَبِي اللَّحْمِ) خویان لی پازی بیت) فه‌رموی :
(له‌گه‌ل گه‌وره‌که‌م دا ده‌رچووم پوژی (خَبِيرِ) ، وه من کویله بووم ، جا هیچ له‌ده‌ست
که‌وت به‌شم نه‌درا به‌لام له‌شتی ناو ماله شمشیریکم پی‌درا ، وه کاتیک له‌شانم بگردایه
ده‌مکیشا له‌شوینی خۆم [رواه ابوداود (3/رقم/2729) والترمذی (1600/58/3) وابن ماجه
2855(952/2) وغیرهم وهو حدیث صحیح بروانه الإرواء (1234) و صحیح ابن ماجه (2304)].

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بن عُمَرَ) خویان لی پازی بیت) که‌وا فه‌رموی
: ((پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) جاری وا هه‌بوو هندیك له‌و (سَرِيَّه) انه‌ی که ده‌ینارد ده‌ست
که‌وته‌کانیان ده‌کرده تالانی بُو خویان به‌ته‌نها تایبته بیت جگه له‌به‌شی سوپاکه
به‌گشتی ، وه پینچ یه‌ک له هه‌موو ئه‌وه‌دا پیویسته)) [رواه البخاری (3135/237/6) و مسلم
1750/1369/3].

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بن مَسْعُودِ) خویان لی پازی بیت) که‌وا
فه‌رموی : ((کاتیک که پوژی (حُنَيْنِ) بوو پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) چه‌ند که‌سیکی پیش
خست له دابه‌ش کردنی ده‌ست که‌وته‌کاندا جا سه‌د (100) ووشتری دابه (الأقرع بن
حَابِس) وه ئه‌وه‌نده‌ش به (عُيَيْنَه) ، وه به‌شی چه‌ند که‌سیک له پیاوه گه‌وره‌کانی دا و
پیشی خستن له دابه‌ش‌کردنه‌که‌دا ، پیاویک ووتسی : وه (الله‌ی ئه‌م
دابه‌ش‌کردنه‌دادپه‌روه‌رانه دادپه‌روه‌رانه نه‌بوو و بُو خوی گه‌وره‌نه‌بوو ، منیش ووتم :
وه (الله‌ی ئه‌مه به پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) راده‌گه‌یه‌نم ، جا پیم راگه‌یاند ، ئه‌ویش فه‌رموی :
(فَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا

پیش‌هوا خویشی به‌شی خوئی هه‌یه وه‌کو موسولمانانی‌تر له‌گه‌ل هه‌لبژارده
(الصَّفِي) یش دا که‌بوئی ته‌رخان ده‌کریّت (۱۱۱)

فَصَبْرٍ) واته : جاکئی دادپه‌وه‌ری ده‌کات ئه‌گه‌ر خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی داد په‌روه‌رنه‌بن ؟
په‌حمه‌تی خوا له (مُوسَى) بیّت به‌پاستی له‌مه زیاتر ئازار درا و هه‌ر ئارامی گرت [رواه
البخاری (6/رقم 3150) و مسلم (2/1026/739)].

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنْس) (خوای لیّ پازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی : ((پیغه‌مبه‌ری
خوا (ﷺ) ده‌ست که‌وته‌کانی دابه‌ش کرده سه‌ر گه‌وره‌کانی (قُرَيْش) دا بۆ دلّ راگرتنیان و
به‌شی (أَنْصَار) و (مُهَاجِرِينَ) نه‌دا)). البخاری (6/رقم 3146) و مسلم (2/1059/733).

وه مه‌به‌ست به‌ پیاوه گه‌وره‌کان : (أَبُو سَفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ) و (سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو) و
(حُوَيْطِبُ بْنُ عَبْدِ الْعُزَّى) و (حَكِيمُ بْنُ حَزَامٍ) و (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ)) یه ...

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةَ) (خوای لیّ پازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی :
(صَفِيَّةُ) ی خیزانی پیغه‌مبه‌ر له هه‌لبژارده (الصَّفِي) بوو [رواه أبو داود (3/رقم 2994) و هو
حدیث صحیح وروی البخاری (5/رقم 2235) عن أنس بن مالك نحوه].

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ) که‌وا فه‌رمووی له (مَرِيد) -
گه‌ره‌کیکه له به‌صره - بووین پیاویک هاته ژوره‌وه پارچه پیستیکی پیئ بوو جا
خویندمانه‌وه تیید نوسراو بوو ((مَنْ مُحَمَّدٍ رَسُولَ اللَّهِ إِلَىٰ بَنِي زُهَيْرِ بْنِ أَيْشٍ إِنْكُمْ إِنْ
شَهِدْتُمْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ وَ أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمْ الزَّكَاةَ وَ
أَدَيْتُمْ الْخُمْسَ مِنَ الْمَعْنَمِ وَ سَهْمَ النَّبِيِّ ﷺ) وَ سَهْمَ الصَّفِيِّ فَأَنْتُمْ آمِنُونَ بِأَمَانِ اللَّهِ
وَ رَسُولِهِ)) واته : له (مُحَمَّدٌ) ی نی‌رراوی خواوه بۆ (بَنِي زُهَيْرِ بْنِ أَيْشٍ) ئه‌گه‌ر ئیوه
شایه‌تیتان داوه که‌وا هیچ خوایه‌ک نی‌یه شایه‌ن په‌رستن بیّت جگه له (الله) و (مُحَمَّدٌ) یش
نی‌رراوی خوایه و نو‌یژتان کردبیّت و زه‌کاتتان دابیّت و پینج یه‌کی ده‌ست که‌وتتان دابیّت
له‌گه‌ل به‌شی پیغه‌مبه‌ری خوایش دا (ﷺ) و له‌گه‌ل هه‌لبژارده‌دا ئه‌وه ئیوه له ئەمانی خوا
ئەمانی پیغه‌مبه‌ر دان ، جا ووتمان : کئی ئەمه‌ی بۆت نوسی ؟ ووتی : پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) [رواه أبو داود (3/رقم 2999) و النسائی (7/4157/134) و أحمد (5/77 و 363) و هو حدیث صحیح
بروانه صحیح النسائی (3866)].

وه نه گهر شتی موسولمانیک گپرایه وه که له پپیش دا کافران بردو بوویان
 ئه وه دهدریتته وه به خوی (۳۳۳) وه پپیش دابهش کردنی دهست که وت حرامه
 لی ی بپریت (۳۳۳) یا سوودی لی وه برگریت مه گهر خواردن بیت یان ئالی
 و لآخ بیت (۳۳۳)

وه له (الشعبي) (په حمه تی خوی لی بیت) پرسیار کرا له باره ی (الصفي) وه
 فه رموی : ((پیغه مبهری خوا (ﷺ) سهم) یکی هه بوو پیی ده وترا هه لبارده (الصفي) .
 نه گهر ویستی هه بوایه به نده یه که ده بوو یان که نینه یه که یان نه سپیک ، پیش پینج یه که
 هه لیده بژارد [رواه ابوداد (3/رقم/2991) والنسائی (4156/34/7) وهو صحیح الاسناد بروانه صحیح سنن
 النسائی (3865)].

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (ابن عمر) (خویان لی رازی بیت) که وا فه رموی :
 ((نه سپیک پیشت و که وته دهستی ده وژمن ، جا کاتیک موسولمانان سه رکه وتن
 به سه ریان دا ، نه سپه که ی پی درایه وه له سه رده می پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه
 به نده یه کیشی رای کرد و پیشته ناو رومه کان ، جا کاتیک موسولمانان سه رکه وتن
 به سه ریان دا (خالد بن ولید) بوی گپرایه وه ، پاش پیغه مبهری خوا (ﷺ))) [رواه البخاری
 (6/رقم/3067)].

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (بریده) بروانه (پ 671) وه له بهر فه رموده ی تری
 زور له وانه فه رموده که ی (أبو هريرة) (خوی لی رازی بیت) له به سه رهاتی نه و به نده یه ی
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) که تیریک لی ی دا و کوشتی جا هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ)
 فه رمویان : ((شهید بوونی پیروز بیت نه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ))) پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) یش فه رموی : ((كَلَّا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهُبُ عَلَيْهِ نَارًا
 أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ يَوْمَ خَيْبَرَ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ)) واته : نه ، به وکه سه ی که نه فسی
 موحه مده ی به دهسته ، دهست ماله که به سه ریه وه ناگری تی بهر داوه ، که وا له دهست
 که وته کان بردو بووی له رۆزی (خیبان) ، پیش نه وه ی دابهش بکریت ، جا خه لکه که ی
 راجه له کاند ، تا پیاویک (شیراک) ه نه علیک یان دوو (شیراک) ه نه علی هینا و فه رموی :

وه نه‌گهر نه‌و ده‌ست كه‌وته زه‌وی بوو نه‌وه ده‌كه‌ویته ده‌ستی پیشه‌وا ،
نه‌گهر به‌باشی زانی نه‌وه دابه‌شی ده‌کات وه‌کو ده‌ست كه‌وته‌کانی‌تریان
دابه‌شی ناکات به‌لام به‌رهمه‌که‌ی دابه‌ش ده‌کات به‌سهر نه‌و جه‌نگاوه‌رانه‌دا
که به‌شداری پرگار کردنیان کردوه ، یان به‌رهمه‌که‌ی تایبته ده‌کات بو

((شِرَاكٌ مِنْ نَارٍ اَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ)) واته : شیراکیک له ناگر یان دوو شیراک له ناگر [رواه البخاری (11/رقم/6707) ومسلم (115/108/1) وغیرهما] .

وه ئیمامی (النَّوَوِي) یه‌ک ده‌نگی (إِجْمَاع) زانایان ده‌گی‌رته‌وه له‌سهر نه‌وه‌ی که‌وا
له‌ده‌ست كه‌وت بردن پیش دابه‌ش کردنی له‌تاوانه‌ گه‌وره‌کانه . بپروانه [شرح صحیح مسلم
(217/12)] .

( ) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (رُوَيْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا
پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَرْكَبُ دَابَّةً
مِنْ فِيءِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أَعْجَفَهَا رَدَّهَا فِيهِ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلَا يَلْبِسُ ثَوْبًا مِنْ فِيءِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أَخْلَقَهُ رَدَّهُ فِيهِ)) واته : هه‌رکه‌سیک
باوه‌ری به‌خوا و به‌پوژی دواپی هه‌یه با سواری ولاخیک نه‌بیته له‌ده‌ست كه‌وتی
موسولمانان هه‌تا کاتیک له‌پ ده‌بیته بیگی‌رته‌وه ، وه هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌خوا و به‌پوژی
دواپی هه‌یه با جل و به‌رگیک له‌ده‌ست كه‌وتی موسولمانان له‌بهر نه‌کات ، تا کاتیک کوئی
ده‌کات بیگی‌رته‌وه [رواه ابوداود (3/رقم/2708) وغیره وهو حدیث حسن حسنه الحافظ فی الفتح
(256/6) وحسنه الالبانی فی الإرواء (2137) وصحیح الجامع (6507)] .

وه له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیته) که‌وا ده‌یفه‌رموو : ((ئیمه
له‌کاتی غه‌زا کردنمان دا هه‌نگوین و تریمان ده‌ست ده‌که‌وت ، ده‌مانخوارد و به‌رزمان
نه‌ده‌کرده‌وه)) [رواه البخاری (6/رقم/3154)] .

جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌فه‌رمن : دروسته سوود وه‌رگرتن له‌خواردن و نالقی ولاخ له‌ده
ست كه‌وتی جه‌نگ پیش دابه‌ش کردنیشی ئیتر پیشه‌وا روخسه‌تی دابیته یان نه‌ه .

خزینہ‌ی موسولمانان (بَيْتُ الْمَالِ) (۱۱۱) و ہُو دہست کہوتہی کہ بہ بی جہنگ دہستی موسولمانان دہکہ ویت (الفی) و ہکو پینج یہکی دہست کہوتی جہنگ دابہش دہکریٹ (۱۱۱)

سہرانہ (الجزية) لہسہر (أهل الذمة) (۱۱۱)

پیویستہ لہسہر پیٹشہوای موسولمانان کہوا رازی بیٹ بہ دامہ زراندن (عقد) ی سہرانہ لہگہل خاوہن کتیبہکان دا - و ہکو جوولہکہ و گاور - و ہ لہگہل ئەوانہیش دا کہوا گومانیان لی دہکریٹ کہوا خاوہن کتیب بن

(۱۱۱) چونکہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) زہوی (بني قريظة و بني نضير) یشی لہ نیوان موسولمانان دا دابہش کرد و ہ نیوہی تریش تہرخان کرد بو ئەو (و فد) انہی کہ دادہ بہزینہ لای و ہ بو پیویستی و کارہ گشتیہکان)) [رواہ ابوداؤد (3/رقم/3010 ، 3012) و اسنادہما صحیح بیوانہ تحقیق محمد صبحی علی الروضة الندية (2/756)].

و ہ ہاوہ لانیس وازیان لہو زہویانہ دہینا کہ دہستیان دہکہوت لہ زور شوین دا بو ئەوہی ہموو موسولمانان تییدا بہ شدار بہن ، ئەمہش پاو و بوچوونی جہ ماوہری (صحابہ) ی پیغہمبہر بووہ و ہ خلیفہ راشدیہ کانیش کاریان بہ مہ کردوہ .

(۱۱۱) لہبہر فہرموودہی خوای گہورہ لہ سورہتی (الحشر: 7) کہ دہفہرموی : ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ واتہ : ئەو دہست کہوتہی کہ بی جہنگ خوای گہورہ بہ پیغہمبہرہکی داوہ . لہ خہلکی ئاواہکان ، ئەوہ بو خواہی و بو پیغہمبہرہو بو خزمان و ہ تیان و کہم دہستان و ریوارانہ .

(۱۱۱) (الذمة) واتہ : پیمان و ئەمین بوون ، و ہ (أهل الذمة) ئەو ہاوہل بپیار دہرہ (مُشْرِك) ہ خاوہن کتیبانہن کہ سہرانہ دہدہن بہ پیٹشہوای موسولمانان بہرانبہر بہ پاراستنی سہرو مالیان ، جا ئەویش دلنیایان دہکات کہوا لہ ئاسایش دا دہبن لہ لایہن موسولمانانہوہ ، و ہ دہولہتی ئیسلام پاریزگاری لہ خوین و ئابروو مالیان دہکات .

– وه‌کو ئاگر په‌رسته‌کان – ئه‌گه‌ر ترسی نه‌بی‌ت له‌فی‌ل و درۆ کردنیان (□□□)
به‌چوار مه‌رج :

یه‌که‌م : پیاوه پێ‌گه‌یشته‌وه‌کانیان سه‌رانه‌ بده‌ن که‌لای که‌می دیناریکی
ئالتووێه به‌پێ‌ی ده‌ست پو‌یشتن و ده‌وله‌مه‌ندی زیاتر ده‌کریت (□□□)

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خ‌وای گه‌وره له‌ سو‌ره‌تی (التوبه : 29) دا که
ده‌فه‌رموی : ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ﴾ واته : بجه‌نگن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که باوه‌ریان به‌خ‌واو به پو‌ژی دوایی نی‌یه ،
وه ئه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره حه‌رامی کردووه به‌هه‌رامی نازانن ، وه خ‌ویان دیندار به‌ئایینی
حه‌ق و راستی ، له‌وانه‌ی که‌ کتیبیان پێ‌ دراوه ، تاوه‌کو به‌ده‌ستی خ‌ویان به‌سه‌ر
شو‌رپیه‌وه سه‌رانه‌ ده‌ده‌ن . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (بُرُودَة) ب‌روانه (پ 671) وه
پینغه‌مبه‌ری خ‌وا (ﷺ) خ‌وی (عَقْدَة) سه‌رانه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی (بَحْرَيْن) و (هَجْر) و (يَمَن) دا
دامه‌زراند . ب‌روانه [البخاری (6/رقم/3157 ، 3158) و مسلم (4/2272/2961) و ابوداود
(1/رقم/1576) و الترمذی (3/623/20) و النسائی (26/5) و غیره‌م] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُعَاذ) (خ‌وای لی‌ رازی بی‌ت) ((که‌وا کاتیک پینغه‌مبه‌ری
خ‌وا (ﷺ) په‌وانه‌ی کرد بو (يَمَن) فه‌رمانی پێ‌کرد که‌وا له‌هه‌موو پیاویکی پێ‌گه‌یشته‌وو
دیناریک وه‌رگرت یان به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه – دینار – ه (مَعَاْفِر) وه‌رگرت (([رواه ابوداود
(8/3022/287) وهو صحيح برواه الارواء (1254)] وه (مَعَاْفِر) : جۆریکه له پو‌شاک‌ی (يَمَن) ی “
وه له‌به‌ر (أَثْر) ه‌که‌ی (تَأْفَع عَنْ أَسْلَم) که‌وا (عُمَر) (خ‌وای لی‌ رازی بی‌ت) بو فه‌رمانده‌کانی
سو‌پاکانی نووسی ((لَا تَضْرِبُوا الْجَزِيَّةَ عَلَى النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ وَلَا تَضْرِبُوهَا إِلَّا عَلَى
مَنْ جَرَّتْ عَلَيْهِ الْمَوْسَى)) واته : سه‌رانه له‌سه‌ر ئافه‌رت و مندال دامه‌نین وه هه‌روه‌ها
دایمه‌نین له‌سه‌ر هه‌چ که‌سێک مه‌گه‌ر تووکی به‌ر عه‌وره‌تی هات‌بی‌ت – واته بالغ بوو‌بی‌ت –
[رواه البيهقي (9/195) وهو صحيح برواه الارواء (1255)] .

وه‌هه‌روه‌ها له‌به‌ر (أَثْر) ه‌که‌ی (أَسْلَم) که‌وا ((عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) سه‌رانه‌ی دانا له‌سه‌ر
خ‌اوه‌ن ئالتوون چ‌وار دینار وه له‌سه‌ر خ‌اوه‌ن زیو چ‌ل دره‌م له‌گه‌ل پو‌زی‌دانی
موسولمانان و میوان داری کردنیان سێ پو‌ژ)) [رواه البيهقي (9/95) وهو صحيح برواه الارواء
(1261)]

دووهم : شەرعی ئیسلامیان بەسەردا جی بەجی دەکریت لەو هی دا که باوەریان پیی ههیه . (۱۱۱)

سێیەم : باسی ئایینی ئیسلام نەکن مەگەر بەچاکه . (۱۱۲)

چوارەم : شتیک نەکن کهوا زیانی بو ئیسلام و موسولمانان هەبیت . (۱۱۳)

جا پیشەوا تەماشای دەولە مەندی و هەژاری دەکات ، لەبەر (أثر) هەکی (إبنُ أبي نَجِیح) کهوا فەرمووی : به (مُجَاهِد) م ووت : ئایه بو خەلکی (شَام) سەرانیان چوار دینارە بەلام خەلکی (یَمَن) یەک دینارە؟ فەرمووی : ئەو بە پیی دەست پۆیشتن و دەست نەپۆیشتن دانراوه — خەلکی (یَمَن) له خەلکی (شَام) هەژار ترن [رواه البخاری (257/6) تعليقا ووصله غره وهو صحيح برواه (الارواء) (1260)] .

(۱۱۴) لەبەر فەرموودەکی خوای گەرە ﴿وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ ئیمامی (الشَّافِعِي) لەواتاکە هی دا فەرمووی : ئەو یە (أَحْکَام) ی ئیسلامیان بەسەردا جی بەجی بکریت ، ولەبەر فەرموودەکی (أَنَس) یش کهوا کابرایەکی جوولە که سەری (جَارِيَه) یەکی لە نیوان دوو بەرد دا پان کردەوه ، جا پیغەمبەری خوایش (ﷺ) سەری لە نیوان ئەوی دوو بەرددا پان کردەوه [که فەرموودە که لە باسی تۆله سەندنەوه دا باسمان کرد] .

وه لەبەر فەرموودەکی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بییت) ((کهوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) دوو جوولە که یان بو لای هیئا که زینایان کردبوو پاش ژن هینان و شوو کردن ، جا ئەویش هەردووکیانی بەرد باران کرد)) [رواه البخاری (3/رقم/1329) ومسلم رقم(1699)] .

وه ئەویشی که باوەریان پیی نییە ، شەریعەتی ئیسلامیان بەسەردا جی بەجی ناکریت وەکو مەی خواردنەوه ، مەگەر لەوشتانەدا که خۆیان بەرزی بکەنەوه بو دادگای ئیسلام ئەوکاتە داوەر بەشەرعی ئیسلام داوەری نیوانیان دەکات .

(۱۱۵) وەکو باس کردنی پیغەمبەری خوا (ﷺ) بە خراپە یان باس کردنی قورئان یا هەرشتیکێ تر کهوا تانە بییت له ئایینی پیروزی ئیسلام .

(□□□) وهك دالده دانی سیخور (جاسوس) یان ناگدار کردنه وهی دوژمن له کهم و کوپی
موسلمانان و خاله لاوازه کانیان ، یان ناشکرا کردنی خواردن و خواردنه وهی حه رام یان
ناشکرا کردنی شیرک ... هتد .

له بلاو کراوه کانی مالپه پری ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میسه له گه لمان بن بۆنویبونه وهی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com